

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermiæ Grammatico. 350.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πυλίου ὄροι, ὅς ἔχει ὑπερβαίνῃ.
 μηδὲ αὐτὸς ὀργίζῃ τοὺς ἡττημένους
 μηδὲ τοὺς θρασύ κειμένους, ὡς ἀπὸ
 πύλοις ἔγκεισθαι.

Ἡσαΐα. τμη.

Εἰ μὲν τὸ δεδιὸς, μὴ φθᾶσθαι ἐγκα-
 λήσας ὁ παρονηθεὶς ὡς ἐξέ σου, ὡς ἦθες
 παρὰ τῶν ὀπισθοπορευόντων, τὰς αἰτίας
 καὶ τὰς μέμψεις τὰς κατὰ σαυτὸν
 ὑποπτεύσας, σοφὸν τῷ ὄντι, ἵνα
 μὴ χακούρησθαι εἴπω, καὶ τὸ το μὴ χι-
 νησῶ. εἰ δὲ ὡς ἀληθῆς ἀνθρώπου ὡρο-
 δόκων, ἡλίθιον πὶ πέποιθας. ἔ γάρ ἂν
 ἀλλοῖ ἐφ' οἷς ἤδη ἐάλας καὶ τὴν τῶν
 χροιάτων ἀφειδῶ μαρτυρίαν.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. τμη.

Ἰδοὺ, ὃ θαυμάσιόν ἐστι, ὅτι μὴτ'
 ἐξέπων, μὴτε κοινοστέμνος μοι ὁ δο-
 κῶν εἶναι φίλος. ἦ δὲ γὰρ ὅσα ἀνεξέ-
 μνησται, ἔδεν συγχωρήσονται αὐτῷ λύσαι
 πολυχρόνιον φιλίαν, πέπραχεν ἂν πέ-
 πραχεν. διὸ καὶ τῆς φιλίας ἡμῶν ἀπέ-
 κήρυχθη.

Ἑρμείᾳ γραμματικῷ. τμη.

Κινδυνεύεις ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ ποιηταὶ
 τὰς πλεονεκτήμασιν εὐγενείας ἐμπαρέ-
 πειν ὅσα ἔχοντες, μυθολογίας ἀπί-
 στους ἐστεινύσαν.

Αἰωνίῳ σχολαστικῷ. τμη.

Ὁ τῆς παρθενίας ἀγὼν, μέγας μὲν
 καὶ λαμπρὸς καὶ ἔνθεος. ὡς γὰρ τὸ
 ἔμφυτον τὸ σῶμα ἡδονῆς ὁ πόλε-
 μος, ἔδεν τοῖς ἄλλοις ἀθλοῖς ἐξου-
 μαλίσει τὰς πόνας. ῥαδίως γὰρ φι-
 λοχρηματίας κρατήσῃ, κόσμος σαμα-
 πικῶν, ἀνδρὸς τε καὶ παίδων μὴ φρονι-
 τίσειται, διὸ ὅτι τῶν χροιάτων ποσειδῶν,
 ἀναγκῆς εἶναι τοῖς ἀφιλοσόφοις δο-

certi limites sint, quos transire minimè
 oporteat, ne tu quoque committas, vt
 iis, qui victi sunt, irascaris, nec eos qui hu-
 mi prostrati sunt, tanquam hostes premas.

Esaiæ. 348.

Si tu illud veritus, ne is, qui à te contu-
 melia affectus est, prior te accusaret, exi-
 stimasti fore, vt si anteuerteres, culpam
 adumbrares, ac crimina ea, quæ in te con-
 feruntur, succideres, scitum reuera, ne di-
 cam malignum ac veteratorium, est hoc
 artificium. Si autem hoc ea spe atque ex-
 pectatione fecisti, tanquam iudicio supe-
 rior verè discessurus, in quadam profectò
 stultitia versaris. Neque enim ille ob ea
 conuincetur, ob quæ tu iam iuxta verum
 eorum, qui scripserunt, testimonium
 conuictus es.

Theodosio Presbytero. 349.

Illud scito, vit comprimis admirande,
 eum, qui amici speciem præ se ferebat, te
 mihi minimè significata, nec communi-
 cata (norat enim me non perpeffurū, nec
 ipsi permiffurum, vt vetustam amicitiam
 discinderet) ea fecisse, quæ fecit. Ac proin-
 de ab amicitia nostra proscribatur.

Hermia Grammatico. 350.

Illud ignorare videris, Poetas, eos, qui
 veris nobilitatis dotibus eminere non po-
 terant, incredibilibus fabulis exornasse.

Antonio Scholastico. 351.

Virginitatis certamen magnum quidè
 & præclarum ac diuinum est (nam aduer-
 sus corporis voluptatem ipsi bellum est:)
 at in aliis certaminibus labores minuit.
 Etenim pecuniarum amorem facile vin-
 cet, cum corporis ornatum, ac virum &
 liberos, ob quæ pecuniarum quæsitio ho-
 minibus parum philosophis necessaria esse
 videtur, minimè curet. Mærori etiã haud
 Ζα ιγ